

Високоповажаний Пошродію!

З великим жальцем перечитав я Вашу замітку в т. I. „Невіст“ п. 3. „Причинки до автобіографії“. Дуже прикро вразило мене те, що Ви, певне, через просїє непорозуміння одкинуваючи видавництво „Помста“ в несправедливій вимку, називаючи його „Содружній Помстою“ і закидаючи йому, а рівночасно, значить, і мені те, що воно видає книжку Вашу оповідання в перекладі моїм і п. Новікової без „повіромлення і якогобудь відшкодовання“ Вас, а ко автора.

А в найрішучішій формі мушу відперти сей несправедливий закид, зроблений Вами, а певне, зліско через просїє непорозуміння.

Отже пригадую Вам, що, приєднуючи до перекладу Вашу оповідання для видавництва „Помста“, я моговно звернувся до Вас з проханням о позволенні на переклад і видання двох Ваших оповідань, „До світа“ і „Рішук“.

За кілька днів отримав відповість
од г. В. Козловського (який, певне, був в
той час Вашим секретарем), яка звучала
основно так:

„Високоповажаний Товаришу!

Доктор Гв. Франко передав мені Ваш
лист і просив повідомити, що він дає свою
згоду на видання в російській перекладі
оповідань „До світа“ і „Ріпник“.

Щиро і щиро

В. Козловський

Щільно писав свого і приєдную до перек-
ладу і повідомив видавництво про Ваш
дозвіл. І навіть просив ще умістити мо-
вобки надати книжечку „переклад з російської
автора“, чого вид-во не зробило, певне,
тілком через неможливість. А що вид-во не
можливо використовувало в межах свого
Ваших авторських прав, про це свідчить
той факт, що воно хотілось друкувати перек-
лад тільки за попереднім дозволом автора.
І, я певен, коли би Ви, шановний авторе,
упоминалися про авторське відшкодування,

Вид-го зродилося і на се, а коли ні, то
 аби поділився з Вами своїм екстремним
 гонимаром перекладацьким. Але Ви не
 жадаєте ніякого відшкодування і зро-
 зумів се так, що Ви відмовилися від автор-
 ського грошу саме, що се дешеве видав-
 ництво має на меті не „вдобрення
 науки“, а злішко хоча обзнавлює з най-
 кращим текстом красною нівелювання
 найширші кола російського грома-
 дянства і єди виповнює повсякденну вуль-
 гарну функцію. (Про се писав в Ваш
 в листі, коли просив о дозвілі на переклад).

Отже найголовніше, що в вважала
 потрібним есперувати, але не хотів би
 робити свого в різкій формі, грошу звертаю-
 ся до Вас, шановний Автаре, щоби Ви
 вибачили се непорозуміння в най-
 дивнійшій мислі „Неділі“.

Що ми до оцінки маві передмови,
 то ми її зовсім не зрозуміли і ра-
 хуємо, з якою Ви заперечуєте рішуче всесвітню,
 що я говорив в листі.

І дуже вдячний Вам, що Ви доповнили
мою передмову, але мені виштраждаю,
що неовного вона вийшла з її історії
причини, що в мене не було абсолютно
маїних матеріалів для док-
ладного ознайомлення з Вашою біо-
графією. Передмову замовивши мені ви-
давництво усе писав виголосивши пе-
рекладу і напавши, щоб і швидше на-
писав її. В той час я мав і Закон-
напису і не мав під рукою ніяких
подробних мені матеріалів. Звичайно,
наскільки було звернувшись до Вас
з проханням написати коротеньку авто-
біографію, але мене повідомили, що
Ви не можете гарно себе почувати, і я
не хотів турбувати Вас своїм сиротом.
Отже використав лише те, що давали
Вамі автобіографічні оповідання з
кн. „Маленький Мюнхен“, Ваші коротенькі пере-
мови і передмову до рос. видання Вашої
оповідання і, напевно, те, що знав про
Вас особисто. І ось моя передмова

522
Витана не зовсім добре, що все як так
і не розумію, чого Ви, Шановний Автор,
так тепло Заперечує Косинському
вечерню всі передмови?

Адже ніякої пересадки не має в
своїй окресленню „невідрадної шкіль-
ної дійсності“; — Ви жартуєте тільки пере-
кидаючи Ваші некілюні оповідання, щоб
переконати сь в цьому.

Пам'ятаю Ваші дрібні поправки
з приводу слів: „Задка про Ваші, а не
наші“, і Ви вишракали на купу
книжок, про неймовірно вважання
на унів-ві виклада. Скажу лише
що сам я зовсім не хотів відобра-
зувати Вашу добру кваліфікацію, а тільки
хотів підкреслити Ваше сміливе
стремління до літературної праці.

За посилку, що до медичній нау-
ковій пресурі, — Калоса.

Що до Вашого повідомлення, що ніде
на світі не має офіційної науки,
а суто лише офіційні наукові
інтереси, то завважу лише те, що

Ви, шановний Авторе, неувважно
перечували мій уступ про се; і ясену
зовсім непомітною зайвий раз пов-
торили всім відому річ.

Дамі. Ваше заітересення що до
„невокрадливих мислених“ які заважали
і що й жменю завада вказували історію,
Найліпше співвідбуєть ся Вашими
орґанізаціями „На Дай“, „До Свободи“
і ин. А „Паризькі Сесія“ говорять про
про те, чого в історії немає.

А що до мого розуміння інтенції Ва-
ших творів, то хай Ви й кажете, що моє
починання майже скрізь не відповідає
у дійсній Вашій інтенції, але я пишу, що
безпосередно відчував при читанні
Ваших творів. І хай саме розуміння
не сходять ся з Вашим, але як, а надто
одно не виключає другого, а менше
доповнює.

Ще одне. Ви закладаєте мені, щоб
я б говорю, що мого Вашої твор-
чості було тільки „саме розкривання

524
нормальною душою". Є свого не скаж.
Розкривання нормальною душою
авляється тільки одного з ознак гро-
мадського характеру Ваших писань,
але не всі Ваші писання мають
громадський характер і є виразно
завмишув се, кажучи про "білоруські"
Ваших творів, а не про всі.

У є високо цінно і добре бачу в Ваших
творах спрямення до "вдосконалення поезії"
я краса в нормальній душі, але одна
сеї сторони Вашої творчості не була
мені потрібна в даній випадку.
Хочу би є давав всесторонній і вигерний
рознахід Вашої літературної твор-
чості, а не короткий, популярний
дів певних верств суспільності прізі-
начений нарис, — тоді би є не по-
волив собі помилувати іє, про цю
згадує іє в своєму увага.

Отже дуже прошу Вас, шановний
Добродію, прийняти до вважання і в моє-
му найшквалішій часі авансую туди

не прикре непорозуміння, в Закарпатті,
Єврей Ви зродили виг. „Полова“ і місц.
Прощу в найближчій касі епо-
графі мені, чи родуєсь Ви касі
Викладає се непорозуміння, чи
ні. В проханнях разі в буди Зин-
ський уміщує першу касу свою
мою місця в часомеєх в формі
„Отвертено місця“.

Зосило з правдивою пошаною

Ір. Вайшевський.

Львів, 8/III 912.

Моя адреса:

Львів, вул. на Байкал ч. 6^а